

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. X Broj 52 (485), 15. studenog 2020.

KRALJICA

XXXIII nedjelja kroz godinu

Darovi

*Evo, darovao si mi ruke
i preko njih jednostavno Te želim
proslaviti nasljedujući ono što si i Ti činio!
Evo, dobio sam od Tebe život,
i želim ga proživjeti
dostojno, noseći Tvoje ime!
Evo, obdario si me talentima.
Neka oni služe na dobro mene samoga,
ali i drugih koji sa mnom gledaju
jedno sunce i dive se vedrini noći.
Evo, Tvoj sam učenik
koji svojim rukama, životom i talentima
želi biti Tebi na radost i ponos.*

I. čitanje (Izr 31, 10-13.19-20. 30-31)

II. čitanje (1 Sol 5, 1-6)

Evandjelje po Mateju (Mt 25, 14-30)

Odgovornost za talente

Nalazimo se na kraju liturgijske godine pa je logično što se pred nas postavlja tekst iz Evandjelja po Mateju u kojem je riječ o završnici tjeka našega ljudskog življenja. Pomoću prispodobe o talentima misao je usmjerena prema činjenici kako mi ljudi nismo dogotovljena stvorenja, već obdarena brojnim predispozicijama, mogućnostima, sposobnostima koje, uz pomoć drugih i uz vlastiti angažman, treba razvijati i usavršavati, kako bismo te svoje sposobnosti-talente ugrađivali u dobrobit ljudskog življenja. Taj proces usavršavanja izražen je kroz prispodobu o talentima. Prisjetimo se da je kod drevnih Grka riječ »tánton« označavala novčanu jedinicu kojom se je moglo platiti šest tisuća nadnica. Dakle, ne može se opravdati onoga koji nije htio ništa poduzimati misleći kako je primio »malo« – tek jedan talent. Mogao je i trebao je poslušati gospodara, ali nije se htio potruditi, pa upravo zato biva ukoren i kažnjen. U svjetlu odgovornog angažmana treba shvatiti i ove Isusove riječi: »Onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima.« To znači: Onaj koji, primjerice, razvija svoju inteligenciju postaje oštroumniji, pametniji i mudriji, dok onaj koji se prepusti nebrizi i neodgovornosti postaje tuplji i gluplji. Bit poruke je u tome da vjerničko življenje treba biti prožeto ustrajnom i odgovornom djelatnošću prema sposobnostima-talentima i smjernicama danim od Stvoritelja.

Fr. Ivo Martinić, "BOG GOVORI LJUDSKI"

Kako Crkva bira svece?

Kanonizacija, proces kojeg Crkva koristi kako bi nekoga proglasila svecem, koristi se tek od 10. stoljeća. Stotinama godina, počevši s prvim mučenicima prve Crkve, svece je proglašavao puk. Iako je ovo bio demokratskiji oblik priznavanja nekog svetim, neke priče o svecima bile su iskrivljene legendama, a neki nisu nikada ni postojali. Postepeno, prvo biskupi a na kraju Vatikan preuzeo je ovlast nad proglašavanjem svetaca.

Godine 1983. Papa Ivan Pavao II. unio je velike promjene u postupak kanonizacije. Proces započinje trenutkom smrti katolika kojeg ljudi smatraju svetim. Često taj proces počinje nekoliko godina nakon smrti kako bi se na kandidata gledalo iz perspektive. Mjesni biskup istražuje kandidatov život i rukopise kako bi se utvrdile herojske vrijednosti (ili mučeništvo) i pravovjernost doktrine. Zatim skupina teologa u Vatikanu procjenjuje kandidata. Nakon njihovog odobrenja i odobrenja kardinala Kongregacije za Proglašenje Svetaca, papa kandidata proglašava "časnim".

Sljedeći korak je beatifikacija koja traži svjedočanstvo o jednom čudu (osim u slučaju mučenika). Pošto se čuda smatraju dokazima da je ta osoba na nebu i da se može zauzimati za nas, čudo se mora dogoditi nakon smrti kandidata i kao rezultat posebne molbe kandidatu. Kada papa proglasi kandidata "blaženim", tu osobu može častiti neka sredina ili skupina ljudi za koje je osoba od posebne važnosti. Tek nakon još jednog čuda papa će sveca (što uključuje i mučenike) kanonizirati. Pojam "svetac" nam kaže da je ta osoba živjela svetim životom, da je na nebu, i da je Jedinствена Crkva časti. Kanonizacija ne čini osobu "svetom". Ona priznaje ono što je Bog već učinio. Iako je kanonizacija nepogrješiva i neopoziva, ona iziskuje mnogo vremena i mnogo energije. Tako dok je svaka osoba koja je kanonizirana svetac, svaka sveta osoba nije kanonizirana. Vi vjerojatno znate mnogo "svetaca", a Bog i Vas poziva na svetost.